

بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْأَسْمَاءِ يَا سَلْمَانَ عَلَيْكَ بِهَاءِ الرَّحْمَنِ ...

حضرت بهاء الله

اصلي فارسی

من آثار حضرت بهاء الله - لثالثی الحکمة، المجلد 3، لوح رقم (175)

بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْأَسْمَاءِ

يا سَلْمَانَ عَلَيْكَ بِهَاءِ الرَّحْمَنِ، اگر چه در ظاهر قدرت و مقامت ما بین عباد معلوم نه چه که اسباب ظاهره
موافق طبایع مختلفه نبوده و نیست و لکن فضل حقّ جَلَّ جَلالُهُ و قدرت بالغه اش بتو انتشار آیات نمود، اگر
عباد در اینفقره تفکر نمایند بایمقام اعلی و همچنین باقتدار حقّ جَلَّ جَلالُهُ فی الجملة آگاه شوند، حمد کن مقصود
عالمرا که از قطره دریا ظاهر فرمود و از ذره انوار آفتاب، جودش عالم وجود را موجود نمود و فضلش قدرت
بخشید و قوت عطا نمود، اگر بعدد حصاة و نواة حقرا شکر گوئی و الی اَبَدِ الْآبَادِ ذکر نمائی هر آینه نزد قطره از
بحر عنایتش معدوم و مفقود است له الحمدُ فیکلّ الْأَوْجِ إِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْمُتَعَالِ، نامه شما رسید غصن اکبر مکرر
عرض نمود و جواب از سماء مشیت نازل لیفرح به قلبک و قلوبُ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ الْمُقْتَدِرِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ، در جمیع
احوال باینکلهء علیا ناطق باش لا تُدْرِكُ الْأَبْصَارُ وَأَنْتَ تُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ وَلَا تُدْرِكُكَ الْعُقُولُ
وَأَنْتَ تُدْرِكُ الْعُقُولَ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَظِيمُ، در جمیع احوال مسرور باش عنایت حق با تو بوده و هست، نَسْئَلُ اللَّهَ
أَنْ يَفْتَحَ عَلَيَّ وَجْهَكَ أَبْوَابَ الْعِنَايَةِ وَالْبَرَكَاتِ إِنَّهُ هُوَ الْفَضَالُ الْكَرِيمُ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، الْبِهَاءُ مِنْ لَدُنَّا عَلَيْكَ وَعَلَى
الَّذِينَ تَمَسَّكُوا بِجَبَلِ الْأَمْرِ وَكَانُوا مِنَ الرَّاسِخِينَ.

ORIGINAL